

maa efter den kongelige Kommissarius' Formening Synspunktet blive et ganske andet nu, da der er nær Udsigt til ikke alene, at det finantzielle Forhold mellem Danmark og Island kan blive endelig ordnet, men ogsaa, at Island kan erholde en Forfatning, som paa engang sikrer dets Stilling i den danske Stat paa en Maade, der er lige betryggende for denne og for Landet selv, og giver det en med Indholdet af det øvrige Danmarks Forfatning analog Frihed i Ordningen af dets særlige Forhold, saaledes at Kongerigets bevilgende Myndighed formeentlig ikke kan antages længer at ville fastholde den Betragtning af sit Forhold ligeoverfor Island, at det alene gjælder om at tilfredsstille eller hjælpe til at tilfredsstille dette Lands allertærveligste Fornødenheder. Kommissarius henleder derhos Opmærksomheden paa, at Althinget i sin sidste Samling har frafaldet sit formeentlige Rettskrav paa den danske Statskasse, som vel savnede juridiske Støttestrukturer, men som Islænderne dog fuldt og fast have troet paa, samt at Althinget har gjort dette i Tillid til, at Kongen vilde tage alt det Hensyn til Landets trængende Stilling, som maatte være Allerhøifstamme muligt, saavel som i Tillid til, at Rigsdagen ikke vil nægte Landet den fornødne Bistand, naar Kongen henvender sig til den for at udvirke det Tilskud, som Island under alle Omstændigheder har et stærkt Billighedskrav paa, og han troer for sit Vedkommende at turde udtale det Haab, at Rigsdagen ved den endelige Dpgjørelse af det tidligere finantzielle Mellemløberende mellem Statskassen og Island vil vise den Høimodighed imod dette, som altid kommer sig den Stærkere ligeoverfor den Svagere og Trængende, og foretrække at lade Island, naar det nu skal begynde sin egen Huusholdning, blive udstyret hertil saaledes, at det ikke behøver at begynde med Underbalance. I det han dernæst henviser til den mulige Besparelse for Statskassen paa Udgifterne til det islandske Regeringsvæsen i Hovedstaden, der vil resultere af Forfatningsforholdenes endelige Ordning, anbefaler han paa det Varmeste, at det aarlige Tilskud af den danske Statskasse, som er stillet Island i Udsigt, maa søges forhøjet til et fast Aars-tilskud af 60,000 Rbd. eller idetmindste til et

fast Aars-tilskud af 50,000 Rbd. og et midlertidigt Tilskud af 10,000 Rbd., som efter 12 Aars Forløb nedfattes med 500 Rbd. aarlig, indtil det heelt er bortfaldet. Med Hensyn til Althingets Dnsse om, at der for det faste aarlige Tilskud maatte blive udstedt uopfigelige Statsobligationer, yttrer Kommissarius sluttelig, at det formeentlig ikke er af stor Betydning for Island, om denne Form for Dpgjørelsen vælges, naar der gaaes ud fra, at det dog ikke vilde kunne tillades Island at disponere over Kapitalen ved enten at afhænde eller pantsætte disse Obligationer, men at det paa den anden Side forekommer ham at maatte være den danske Statskasse ligegyldigt, hvad enten denne Udredelsesmaade af Aars-tilskudet, som Rente af uopfigelige Statsobligationer, eller en anden Udredelsesmaade vælges, hvorfor han ogsaa troer at kunne anbefale denne Deel af Althingets Inddragende.

Justitsministeriet har for sit Vedkommende ikke kunnet Andet end lægge Vægt paa de i det Foregaaende antydede Grunde for en Forhøielse af det i Beskjendtgjørelse af 31te Mai s. A. i Udsigt stillede Tilskud til Island fra Kongerigets Finantser, og skal man særlig til yderligere Oplysning om, hvad Kommissarius har yttrret angaaende de mange til Islands Opkomst m. v. sigtende Foranstaltninger, der i Løbet af de senere Aar have maattet udsættes eller opgives, fordi man paa Grund af de svævende finantzielle Forhold ikke har troet at burde gjøre Skridt til at søge eller ikke faaet bevilget de dertil fornødne Pengemidler, af saadanne Foranstaltninger, som Althinget i de sidste Samlinger har andraget paa, nævne følgende: Etableringen af en Dampskibsart omkring Islands Kyfter Oprettelsen af et nogenlunde til Tidens Fordringer svarende indenlandsk Postvæsen, Udelsen af Pengelaan til Anskaffelsen af Dølskartoier til Hæseriets Fremme, Foranstaltninger til Bevarelsen af den tilbageværende Skovbestand paa Island og Forsøg paa Opstilling af ny Skov, Oprettelsen af praktiske Landhøffoler, af en Dannelsesanstalt for vordende juridiske Embedsmænd o. s. v. — ikke at tale om de mange mindre indgribende, men derfor dog